

**Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje
Evropský policejní úřad (EUROPOL) – (KOM (2006) 817 v konečném znění)**

(2007/C 255/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001, která byla EIOÚ zaslána dne 20. prosince 2006,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVODNÍ POZNÁMKY

Konzultace s EIOÚ

1. Návrh rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje Evropský policejní úřad (EUROPOL), zaslala Komise EIOÚ ke konzultaci v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení 45/2001/ES. Podle EIOÚ by mělo být toto stanovisko zmíněno v preambuli rámcového rozhodnutí ⁽³⁾.

Význam návrhu

2. Cílem návrhu není podstatně měnit mandát nebo činnost Europolu, ale především dát Europolu nový flexibilnější právní základ. Europol byl vytvořen v roce 1995 na základě úmluvy mezi členskými státy v souladu s článkem K.6 Smlouvy o Evropské unii (nyní: článek 34) ⁽⁴⁾. Z hlediska flexibility a účinnosti mají tyto úmluvy tu nevýhodu, že je zapotřebí jejich ratifikace všemi členskými státy, což – jak ukázaly nedávné zkušenosti – může trvat několik let. Jak vyplývá z důvodové zprávy k současnému návrhu, ani jeden ze tří protokolů pozměňujících úmluvu o Europolu, které byly přijaty v letech 2000, 2002 a 2003, do konce roku 2006 ještě nevstoupil v platnost ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ V souladu s praxí Komise v jiných (nedávno zaznamenaných) případech. Nejnověji viz stanovisko EIOÚ ze dne 12. prosince 2006 k návrhům na změnu finančního nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství a jeho prováděcích pravidel (KOM (2006) 213 v konečném znění a SEK (2006) 866 v konečném znění), které bylo zveřejněno na www.edps.europa.eu

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 316, 27.7.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Vstup v platnost se předpokládá v březnu/dubnu 2007.

3. Návrh však také obsahuje věcné změny s cílem dále zdokonalit fungování Europolu. Rozšiřuje se jím mandát Europolu a obsahuje několik nových ustanovení, jejichž cílem je dále usnadnit jeho práci. Z tohoto hlediska se výměna údajů mezi Europolem a jinými (například institucemi Evropského společenství/Evropské unie, orgány členských států a třetích zemí) stává jednou z předních otázek. V návrhu se stanoví, že Europol vynaloží veškeré úsilí, aby zajistil interoperabilitu mezi svými systémy na zpracování údajů a systémy členských států a institucí Evropského společenství/Evropské unie (čl. 10 odst. 5 návrhu). Kromě toho stanoví, že národní orgány budou mít do systému Europolu přímý přístup.

4. Postavení Europolu jako instituce podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii (třetí pilíř) má důsledky i pro použitelné právní předpisy o ochraně údajů, protože nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje jen na zpracování údajů při výkonu činnosti, která spadá do oblasti působnosti práva Společenství, a v zásadě se tudíž nevztahuje na zpracovatelské operace ze strany Europolu. Kapitola V návrhu obsahuje konkrétní pravidla o ochraně a zabezpečení údajů, která lze považovat za zvláštní právo stanovující pravidla doplňující obecné právo, tj. obecný právní rámec pro ochranu údajů. Tento obecný právní rámec pro třetí pilíř však dosud nebyl přijat (viz dále body 37 až 40).

5. Nakonec je nutno se zmínit i o tom, že na základě některých dalších změn se postavení Europolu uvede více do souladu s jinými institucemi Evropské unie, které jsou zřízeny podle Smlouvy o založení Evropského společenství. I když se tím postavení Europolu zásadně nezmění, lze to považovat za první povzbudivý krok. Europol bude financován z rozpočtu Společenství a zaměstnanci Europolu budou spadat do oblasti působnosti služebního řádu Společenství. Tím se posílí kontrola ze strany Evropského parlamentu (vzhledem k jeho postavení v rozpočtovém procesu) a Evropského soudního dvora (ve sporech ohledně rozpočtu a zaměstnaneckých otázek). EIOÚ bude mít pravomoci, pokud jde o zpracování osobních údajů týkajících se zaměstnanců Společenství (viz bod 47 v dalším textu).

Zaměření tohoto stanoviska

6. Toto stanovisko bude postupně pojednávat o věcných změnách (podle bodu 3), použitelných právních předpisech o ochraně údajů (podle bodu 4) a podobnostech mezi Europolem a institucemi Společenství (podle bodu 5).

7. Ve stanovisku bude věnována zvláštní pozornost rostoucímu významu výměny údajů mezi Evropelem a jinými institucemi Evropské unie, která ve většině případů spadá pod dohled EIOÚ. V této souvislosti je třeba se zvláště zmínit o člancích 22, 25 a 48 návrhu. Složitost tohoto problému vyvolává obavy, jak pokud jde o zásadu účelového omezení, tak pokud jde o použitelné právní předpisy o ochraně údajů a dohled v případech, kdy různé orgány dozoru mají pravomoc vykonávat dozor nad různými evropskými institucemi podle toho, ze kterého pilíře vycházejí. Další znepokojivý bod se týká interoperability informačního systému Europolu s jinými informačními systémy.

II. NÁVRH VE SVÝCH SOUVISLOSTECH

8. Právní prostředí pro tento návrh se rychle mění.
9. Za prvé je současný návrh jen jednou z celé řady legislativních akcí v oblasti policejní a justiční spolupráce, jejichž cílem je rozvíjet možnosti pro uchovávání a výměnu osobních údajů pro účely vymáhání práva. Některé takové návrhy již Komise přijala – například rámcové rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006 o výměně operativních a jiných informací⁽¹⁾ – kdežto o jiných návrzích se dosud jedná.
10. Vůdčí zásadou pro tyto legislativní akce je zásada dostupnosti, jež byla zavedena do Haagského programu v roce 2004 jako nová důležitá zásada práva. Podle této zásady by informace potřebné pro boj proti trestné činnosti měly proudit přes vnitřní hranice EU bez překážek.
11. Zásada dostupnosti sama o sobě nestačí. Je zapotřebí dalších legislativních opatření, která policejním a justičním orgánům umožní efektivní výměnu informací. V některých případech obsahuje nástroj, který byl zvolen k usnadnění této výměny, zřízení nebo zdokonalení určitého informačního systému na evropské úrovni. Informační systém Europolu je takovým systémem. EIOÚ posuzoval základní problémy takových systémů u schengenského informačního systému a některé problémy bude posuzovat i u současného návrhu. K takovým problémům patří podmínky pro poskytování přístupu do systému, propojení a interoperabilita a pravidla použitelná na ochranu údajů a dohled nad jejich dodržováním⁽²⁾.
12. Návrh by se měl také posuzovat ve světle nejnovějšího vývoje, například iniciativy německého předsednictví

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie, Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

⁽²⁾ Jedná se o výběr hlavních problémů zmíněných ve stanovisku EIOÚ k SIS II, který vychází z jejich důležitosti pro současný návrh. Viz: Stanovisko ze dne 19. října 2005 ke třem návrhům týkajícím se schengenského informačního systému druhé generace (SIS II), (KOM (2005)230 v konečném znění, KOM (2005)236 v konečném znění a KOM (2005)237 v konečném znění), Úř. věst. C 91, 19.4.2006, s. 38.

Evropské unie začlenit Prümskou smlouvu do právního rámce EU.

13. Za druhé, jak již bylo dříve řečeno, dosud nebyl přijat rámec pro ochranu údajů ve třetím pilíři – což je pro výměnu osobních údajů nezbytnou podmínkou. Naopak se ukázalo, že jednání v Radě o návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech je dosti obtížné. Německé předsednictví Rady oznámilo, že bude navrženo nové znění⁽³⁾, které se bude vyznačovat některými podstatnými rozdíly oproti přístupu použitému v návrhu Komise.
14. Za třetí se návrh přímo vztahuje na vývoj ohledně Smlouvy o Ústavě pro Evropu. Předpokládá se, že článek III-276 této ústavní smlouvy bude představovat hlavní krok v procesu, kdy se na jedné straně bude rozšiřovat úloha a úkoly Europolu a na druhé straně bude Europol postupně začleňován do evropského institucionálního rámce. Jak se uvádí v důvodové zprávě k současnému návrhu, tento článek zohledňuje politickou vizi budoucnosti Europolu. Stávající rozhodnutí se k této vizi hlásí a bere v úvahu, že je dosud nejisté, zda ustanovení ústavní smlouvy vstoupí v platnost a kdy k tomu dojde.

III. PODSTATNÉ ZMĚNY

Pravomoci a úkoly Europolu

15. Mandát Europolu je v návrhu stanoven v člancích 4 a 5 a v příloze I. Tento mandát se nyní rozšiřuje i na oblasti trestné činnosti, které úzce nesouvisí s organizovanou trestnou činností, a vztahuje se na stejný seznam závažných trestných činů, jako je uveden v rámcovém rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu⁽⁴⁾. Druhým rozšířením úlohy Europolu je, že jeho databáze budou nyní obsahovat informace a zpravodajství předávané soukromými subjekty.
16. Pokud jde o první rozšíření, jedná se o logický krok související s vývojem policejní spolupráce v trestních věcech. EIOÚ uznává, že z něho vyplývá lepší harmonizace právních nástrojů zaměřených na usnadnění policejní spolupráce. Harmonizace je užitečná nejen proto, že zlepšuje podmínky pro lepší spolupráci, ale i proto, že zvyšuje právní jistotu občanů a umožňuje účinnější kontrolu policejní spolupráce vzhledem k tomu, že oblast působnosti všech rozdílných nástrojů se týká stejných kategorií trestných činů. EIOÚ předpokládá, že toto rozšíření mandátu je navrženo se zohledněním zásady proporcionality.

⁽³⁾ Toto nové znění lze pravděpodobně očekávat do března roku 2007.

⁽⁴⁾ Viz rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

17. Pokud jde o druhé rozšíření, odpovídá nejnovějšímu vývoji v policejní spolupráci, kdy využívání údajů shromážděných soukromými společnostmi se pro účely vymáhání práva stává stále důležitějším. EIOÚ uznává, že využívání takových údajů může být potřebné. Zvláště při boji proti terorismu a závažné trestné činnosti může být zapotřebí, aby donucovací orgány měly přístup ke všem důležitým informacím včetně informací v rukou soukromých subjektů⁽¹⁾ Povaha informací a zpravodajství od soukromých subjektů si však vyžaduje dodatečných bezpečnostních záruk, mezi jinými za tím účelem, aby byla zajištěna přesnost těchto informací, protože se jedná o osobní údaje, které byly shromážděny pro obchodní účely a v komerčním prostředí. Mělo by být také zajištěno, aby před předáním Europolu byly tyto informace shromážděny a zpracovány zákonným způsobem podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž je ve vnitrostátním právu provedena směrnice 95/46/ES, a aby byl přístup Europolu k nim povolen pouze za jasně definovaných podmínek a omezení, tj. přístup by měl být povolen jen v jednotlivých konkrétních případech pro stanovené účely a měl by být pod soudní kontrolou členských států⁽²⁾ EIOÚ proto navrhuje, aby se tyto podmínky a omezení včlenily do textu rozhodnutí.

Článek 10 o zpracování informací

18. Článek 6 úmluvy o Europolu obsahuje restriktivní přístup ke zpracování shromážděných informací Eupolem. Toto zpracování je omezeno na tři složky: informační systém Europolu, analytické pracovní svazky a rejstříkový systém. V čl. 10 odst. 1 návrhu se tento přístup nahrazuje obecným ustanovením, které dovoluje Europolu zpracovávat informace a zpravodajství, pokud je to nezbytné k dosažení jeho cílů. V čl. 10 odst. 3 se však uvádí, že zpracování osobních údajů mimo informační systém Europolu a mimo analytické pracovní svazky závisí na podmínkách, které po konzultaci s Evropským parlamentem stanoví Rada ve svém rozhodnutí. Podle názoru EIOÚ je toto ustanovení formulováno dostatečně přesně na to, aby chránilo oprávněné zájmy subjektů údajů. Do čl. 10 odst. 3 by mělo být doplněno, že před tím, než Rada přijme takové rozhodnutí, by měly být konzultovány orgány na ochranu údajů.

19. Možnost Europolu „zpracovávat osobní údaje ke zjištění, zda jsou tyto údaje z hlediska jeho úkolů důležité“, která je stanovena v čl. 10 odst. 2, zjevně odporuje zásadě proporcionality. Tato formulace není dosti přesná a v praxi hrozí nebezpečí zpracování pro všechny možné druhy blíž neurčených účelů.

⁽¹⁾ V této věci viz stanovisko ze dne 26. září 2005 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů zpracovaných v souvislosti s poskytováním veřejných služeb elektronických komunikací, kterou se mění směrnice 2002/58/ES (KOM (2005) 438 v konečném znění), Úř. věst. C 298, 29.11.2005, s. 1.

⁽²⁾ Viz také podobná doporučení ve stanovisku ze dne 19. prosince 2005 k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech (KOM (2005) 475 v konečném znění), Úř. věst. C 47, 25.2.2006, s. 27.

20. EIOÚ chápe potřebu zpracovávat osobní údaje ve stadiu, kdy ještě nebyla stanovena jejich důležitost, pokud jde o provedení určitého úkolu Europolu. Mělo by se však zajistit, aby zpracování osobních údajů, jejichž důležitost ještě nebyla zhodnocena, se přísně omezilo na účel stanovit jejich důležitost, aby bylo toto hodnocení provedeno za přiměřeně krátkou dobu a pokud není důležitost zjištěna, aby se tyto údaje pro účely vymáhání práva nezpracovávaly. Jiným řešením by se nejen zasahovalo do práv subjektů údajů, ale zároveň by bylo překážkou pro účinnost vymáhání práva.

V zájmu dodržení zásady proporcionality EIOÚ proto navrhuje doplnit do čl. 10 odst. 2 povinnost uchovávat údaje v oddělených databázích do té doby, než se zjistí jejich důležitost pro konkrétní úkol Europolu. Kromě toho je nutno omezit dobu, po kterou lze tyto údaje zpracovávat. Každopádně nesmí být delší než 6 měsíců⁽³⁾.

21. V čl. 10 odst. 5 návrhu se stanoví, že Europol vynaloží veškeré úsilí, aby zaručil, že jeho systémy zpracování údajů budou interoperabilní se systémy zpracování údajů členských států a se systémy používanými jinými institucemi Společenství a Unie. Tímto přístupem se mění přístup vyjádřený v úmluvě o Europolu (čl. 6 odst. 2), která zakazuje propojování s jinými počítačovými systémy zpracování.

22. V připomínkách ke sdělení Komise o interoperabilitě evropských databází⁽⁴⁾ se EIOÚ postavil proti názoru, že interoperabilita je v první řadě technickou otázkou. Jestliže se databáze stanou technicky interoperabilní – což znamená, že přístup k údajům i výměna údajů budou možné – vznikne tlak na využití této možnosti v praxi. To vytvoří specifická rizika spojená se zásadou omezení účelu, protože údajů lze snadno využívat pro jiný účel než pro který byly shromažďovány. EIOÚ trvá na zavedení přísných podmínek a záruk pro případ, kdy se bude skutečně provádět propojení s určitou databází.

23. EIOÚ tudíž doporučuje, aby bylo do návrhu doplněno ustanovení, podle něhož se bude propojení povolovat až poté, co budou stanoveny podmínky a záruky tohoto propojení, zejména pokud jde o nutnost propojení a účelů, pro které budou osobní údaje použity. Toto rozhodnutí by mělo být přijato po konzultaci s EIOÚ a národní kontrolní instancí. Takové ustanovení by mohlo navazovat na článek 22 návrhu o vztazích s jinými institucemi a agenturami.

⁽³⁾ Maximální lhůta stanovená v článku 6a úmluvy o Europolu po začlenění změn obsažených ve třech protokolech zmíněných v bodě 2.

⁽⁴⁾ Připomínky z 10. března 2006, zveřejněné na webových stránkách EIOÚ.

Článek 11: Informační systém Europolu

24. V souvislosti s čl. 11 odst. 1 EIOÚ poznamenává, že z něho bylo vypuštěno omezení přístupu národní jednotky k osobním údajům týkajícím se případných pachatelů trestné činnosti, kteří se trestné činnosti ještě nedopustili. Toto omezení je nyní zařazeno do čl. 7 odst. 1 úmluvy a omezuje přímý přístup k údajům o totožnosti dotyčných osob.
25. Podle názoru EIOÚ není pro takovou podstatnou změnu žádný důvod. Naopak, tyto zvláštní záruky pro tuto kategorii osob jsou plně v souladu s přístupem použitým v návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, který přeložila Komise. EIOÚ doporučuje stanovit ohledně přístupu k údajům o osobách, které se (ještě) nedopustily trestné činnosti, více záruk a každopádně neoslabovat ochranu, kterou jim zajišťuje úmluva o Europolu.

Článek 20: Lhůty pro uchovávání

26. Podle pozměněného znění čl. 21 odst. 3 úmluvy o Europolu⁽¹⁾ se nezbytnost dalšího uchovávání osobních údajů, týkajících se jednotlivců podle čl. 10 odst. 1, přezkoumá každým rokem a tento přezkum se zdokumentuje. V čl. 20 odst. 1 návrhu se však pouze požaduje, aby se přezkum konal do tří let od uložení údajů. EIOÚ není přesvědčen o tom, že takové mimořádné flexibility je zapotřebí, a tudíž doporučuje, aby byla do návrhu doplněna povinnost provádět přezkum každým rokem. Změna návrhu je důležitá i proto, že by v něm měla být obsažena povinnost přezkoumávat uchovávání údajů pravidelně, a ne pouze jednou za tři roky.

Článek 21: Přístup k národním a mezinárodním databázím

27. Článek 21 je obecným ustanovením, které umožňuje Europolu elektronický přístup a získávání údajů z jiných národních a mezinárodních informačních systémů. Tento přístup by měl být povolován pouze případ od případu a za přísných podmínek. Článek 21 však umožňuje přístup, který je mnohem větší, než je nezbytné pro plnění úkolů Europolu. V této souvislosti odkazuje EIOÚ na své stanovisko ze dne 20. ledna 2006 o přístupu do VIS pro orgány odpovědné za vnitřní bezpečnost⁽²⁾ EIOÚ doporučuje znění návrhu odpovídajícím způsobem pozměnit.
28. Je důležité mít na zřeteli, že pokud jde o přístup k národním databázím, je toto ustanovení širší než předávání informací mezi Europolem a národními jednotkami, o němž se pojednává mimo jiné v čl. 12 odst. 4 návrhu. Přístup k

⁽¹⁾ Jak je stanoveno v úmluvě o Europolu po doplnění změn na základě tří protokolů uvedených v bodě 2.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 20. ledna 2006 k návrhu rozhodnutí Rady o konzultačním přístupu do VIS pro orgány členských států odpovědné za vnitřní bezpečnost a pro Europol za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a dalších závažných trestných činů (KOM (2005) 600 v konečném znění), Úř. věst. C 97, 25.4.2006, s. 6.

národním databázím nebude podléhat jen ustanovením tohoto rozhodnutí Rady, ale bude se také řídit vnitrostátními právními předpisy o přístupu a používání údajů. EIOÚ vítá závěr obsažený v článku 21, že platí ta pravidla, která jsou přísnější. Význam předávání osobních údajů mezi Europolem a národními databázemi včetně přístupu Europolu do těchto národních databází je navíc dalším důvodem pro přijetí rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, zaručující odpovídající úroveň ochrany.

Článek 24: Předávání osobních údajů třetím orgánům

29. V čl. 24 odst. 1 jsou stanoveny podmínky pro předávání údajů veřejným orgánům třetích zemí a mezinárodním organizacím: a) k předání smí dojít pouze tehdy, je-li to v jednotlivých případech nezbytné pro potírání trestných činů a b) na základě mezinárodní smlouvy zajišťující, že tento třetí orgán poskytne odpovídající úroveň ochrany. V čl. 24 odst. 2 je stanovena odchylka pro výjimečné případy, kdy se bere v úvahu úroveň ochrany údajů zajišťovaná orgánem přijímajícím údaje. EIOÚ chápe nutnost takových výjimek a zdůrazňuje, že výjimky se mají používat pouze případ od případu a jen ve výjimečných situacích. Ve znění čl. 24 odst. 2 jsou tyto podmínky vyjádřeny uspokojivě.

Článek 29: Právo na přístup k osobním údajům

30. Článek 29 pojednává o právu na přístup k osobním údajům. Je to jedno ze základních práv subjektu údajů, které je zakotveno v čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a je rovněž zaručeno Úmluvou Rady Evropy č. 108 ze dne 28. ledna 1981 a doporučením č. R (87) 15 Výboru ministrů Rady Evropy ze dne 17. září 1987. Toto právo je součástí zásady korektního a zákonného zpracování osobních údajů a jeho účelem je chránit základní zájmy subjektu údajů. Ovšem podmínky stanovené v článku 29 toto právo omezují způsobem, který není ve světle výše uvedeného přijatelný.
31. Za prvé se v čl. 29 odst. 3 stanoví, že žádost o přístup – podaná v členském státě podle čl. 29 odst. 2 – bude zpracována v souladu s článkem 29 a s právními předpisy a postupy toho členského státu, ve kterém byla žádost podána. Z toho vyplývá, že vnitrostátní právní předpisy mohou omezit rozsah a podstatu práva na přístup a mohou zavést procesní omezení. Takový výsledek by nebyl uspokojivý. Žádost o přístup k osobním údajům mohou například podat i osoby, jejichž údaje Europol nezpracovává. Podstatnou věcí je, aby se právo na přístup vztahovalo i na tyto žádosti. Musí být tedy zajištěno, aby neplatily vnitrostátní právní předpisy určující omezenější právo na přístup.

32. Podle názoru EIOÚ by se měl vypustit odkaz na vnitrostátní právní předpisy v čl. 29 odst. 3 a měl by se nahradit harmonizovanými pravidly o rozsahu, podstatě a postupu, a to nejlépe v rámcovém rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů nebo v případě potřeby v rozhodnutí Rady.
33. V čl. 29 odst. 4 je dále výčet důvodů k zamítnutí přístupu k osobním údajům v případě, že subjekt údajů chce vykonat své právo na přístup k osobním údajům, které se ho týkají a jsou zpracovávány Europelem. Podle čl. 29 odst. 4 se přístup zamítne, pokud „by mohl ohrozit“ určité konkrétní zájmy. Tato formulace je mnohem širší než formulace čl. 19 odst. 3 úmluvy o Europolu, která umožňuje zamítnutí přístupu pouze „pokud je to nezbytné“.
34. EIOÚ doporučuje zachovat přísnější formulaci obsaženou ve znění úmluvy o Europolu. Musí být také zajištěno, aby správce údajů byl povinen uvádět důvody k zamítnutí, aby se tak mohlo používání této výjimky účinně kontrolovat. Tato zásada je výslovně stanovena v doporučení č. R (87) 15 Výboru ministrů Rady Evropy. Formulace použitá v návrhu Komise není přijatelná, protože nečiní spravedlnosti zadost, pokud jde o základní podstatu práva na přístup. Výjimky z tohoto práva lze přijmout jen tehdy, je-li to nezbytné na ochranu jiného základního zájmu, jinými slovy jestliže by přístup narušoval tento jiný zájem.
35. V neposlední řadě je právo na přístup silně omezeno mechanismem konzultací stanovených v čl. 29 odst. 5. Podle tohoto mechanismu je přístup podmíněn konzultováním všech dotčených příslušných orgánů a pokud jde o analytické pracovní svazky, i souhlasem Europolu a členských států, které se účastní analýzy nebo jsou přímo dotčeny. Tento mechanismus fakticky převrací základní povahu práva na přístup. Přístup by měl být udělován jako všeobecná zásada a směl by se omezovat jen za zvláštních okolností. Podle znění návrhu by se však přístup uděloval až poté, co proběhnou konzultace a je dosaženo souhlasu.

IV. POUŽITELNOST OBECNÉHO RÁMCE OCHRANY ÚDAJŮ

Obecné body

36. Europol bude institucí Evropské unie, ale nikoli orgánem či institucí Společenství ve smyslu článku 3 nařízení (ES) č. 45/2001. Z toho důvodu se toto nařízení až na určité konkrétní situace nevztahuje na zpracování osobních údajů ze strany Europolu. V kapitole V návrhu se proto zavádí režim ochrany údajů svého druhu, který rovněž vychází z platného obecného právního rámce ochrany údajů.

Obecný právní rámec ochrany údajů ve třetím pilíři

37. V návrhu se uznává, že obecného právního rámce ochrany údajů je zapotřebí. Podle článku 26 návrhu uplatňuje

Europol jako obecné právo zásady rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Tímto odkazem na (navrhované) rámcové rozhodnutí Rady se nahrazuje odkaz v čl. 14 odst. 3 úmluvy o Europolu na úmluvu Rady Evropy č. 108 ze dne 28. ledna 1981 a na doporučení č. R (87) 15 Výboru ministrů Rady Evropy ze dne 17. září 1987.

38. Tento článek 26 návrhu EIOÚ vítá. Jedná se o ustanovení, které je zásadní jak pro účinnost ochrany údajů, tak z důvodů důslednosti, protože usnadňuje výměnu osobních údajů, která je přínosem i pro vymáhání práva. Ovšem kompatibilita obou těchto nástrojů by měla být zaručena, což není samozřejmé, vezmeme-li v úvahu, že:

— o znění rámcového rozhodnutí Rady se v Radě jednalo, při těchto jednáních bylo znění zásadně změněno a koncem roku 2006 jednání nakonec skončilo ve slepé uličce;

— německé předsednictví oznámilo, že v březnu 2007 bude vydáno nové znění, které bude obsahovat zejména obecné zásady ochrany údajů;

— přímá použitelnost rámcového rozhodnutí Rady na zpracování údajů Europelem je v současném jednání důležitým problémem.

Podle výsledků jednání Rady o tomto rámcovém rozhodnutí, které pravděpodobně proběhne na základě německého návrhu, by se do současného návrhu musely doplnit dodatečné bezpečnostní záruky. Tento bod bude nutno posoudit v pozdějším stádiu, až bude jasno ohledně výsledku jednání o rámcovém rozhodnutí Rady.

39. EIOÚ zdůrazňuje, že současné rozhodnutí Rady by se nemělo přijímat dříve, než Rada přijme rámec pro ochranu údajů zaručující odpovídající úroveň ochrany údajů v souladu se závěry EIOÚ obsaženými v jeho dvou stanoviscích k návrhu rámcového rozhodnutí Rady předloženému Komisí⁽¹⁾.

40. V této souvislosti EIOÚ podtrhuje v návrhu rámcového rozhodnutí Rady předloženém Komisí dva konkrétní prvky, které jsou zvláště vhodné ke zvýšení ochrany subjektů údajů v případě, že jejich údaje zpracovává Europol. Na prvním místě otevírá návrh možnost rozlišovat zpracování údajů podle stupně jejich přesnosti a spolehlivosti. Údaje založené na názorech se odlišují od údajů vycházejících z faktů. Takové jasné odlišování mezi „měkkými údaji“ a „tvrdými údaji“ je pro dodržování zásady kvality údajů důležitou metodou. Na druhém místě se v návrhu stanoví rozlišení údajů o jednotlivých kategoriích osob na základě jejich možného podílu na trestném činu.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 19. prosince 2005, Úř. věst. C 47, 25.2.2006, s. 27 a druhé stanovisko ze dne 29. listopadu 2006, dosud nezveřejněné v Úř. věst. (lze je nalézt na www.edps.europa.eu).

Nařízení (ES) č. 45/2001

41. Tím se dostáváme k použitelnosti nařízení (ES) č. 45/2001 na činnost Europolu. Toto nařízení 45/2001 se za prvé použije ve vztahu k zaměstnancům Europolu, o čemž se bude pojednávat v bodu 47. Za druhé – a to je předmětem IV. části tohoto stanoviska – se toto nařízení použije na výměnu údajů s institucemi Společenství, při nejmenším pokud jde o údaje, které tyto instituce zasílají Europolu. K významným příkladům institucí Společenství patří instituce vyjmenované v čl. 22 odst. 1 návrhu.
42. Dá se očekávat, že od těchto institucí se bude vyžadovat dosti pravidelné zasílání osobních údajů do Europolu. Orgány a instituce Společenství budou přitom podléhat všem povinnostem stanoveným v nařízení 45/2001, zejména pokud jde o zákonnost zpracování (článek 5 nařízení), předběžnou kontrolu (článek 27) a konzultování EIOÚ (článek 28). To vyvolává otázky ohledně použitelnosti článků 7, 8 a 9 nařízení 45/2001. Europol, který je „jiným příjemcem, než jsou orgány a instituce Společenství“ a na kterého se nevztahuje směrnice 95/46/ES, může spadat pod článek 9. Vhodnost ochrany poskytované Eupolem by se v tom případě měla posuzovat podle čl. 9 odst. 2 nařízení 45/2001 stejně jako u jiných mezinárodních organizací nebo třetích zemí. Toto řešení by vyvolávalo nejistotu a kromě toho by nebylo v souladu se základní myšlenkou návrhu dát Europolu postavení, které bude více odpovídat postavení orgánů a institucí podle Smlouvy o ES. Lepším řešením by bylo, aby se s Eupolem zacházelo jako s institucí Společenství, bude-li zpracovávat údaje pocházející od institucí Společenství. EIOÚ navrhuje doplnit do článku 22 nový odstavec, který zní: „Předávají-li Europolu údaje orgány nebo instituce Společenství, považuje se Europol za instituci Společenství ve smyslu článku 7 nařízení č. 45/2001“.

Výměna údajů s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (Olaf)

43. Výměně osobních údajů s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (Olaf) musí být věnována zvláštní pozornost. V současné době probíhá výměna informací mezi Eupolem a Olafem na základě správní dohody mezi nimi. Tato dohoda stanoví výměnu strategických a technických informací, ale vylučuje výměnu osobních údajů.
44. Návrh rozhodnutí Rady je rozdílné povahy. Čl. 22 odst. 3 obsahuje ustanovení o výměně informací včetně osobních údajů stejným způsobem, jako se vyměňují údaje mezi Olafem a orgány členských států⁽¹⁾ Účel této výměny je omezen na podvody, aktivní i pasivní úplatkářství a praní peněz. Jak Olaf, tak Europol musí v každém konkrétním

případě brát v úvahu požadavky na utajení vyšetřování a ochranu údajů. Pro Olaf to v každém případě znamená zajištění takové úrovně ochrany, která je stanovena v nařízení 45/2001.

45. V článku 48 návrhu se navíc stanoví, že nařízení (ES) č. 1073/1999 platí i pro Europol. Olaf je zmocněn provádět v Europolu správní vyšetřování a za tím účelem má právo okamžitého a neohlášeného přístupu k veškerým informacím uloženým Eupolem⁽²⁾ Podle názoru EIOÚ není působnost tohoto ustanovení jasná.
- Každopádně se vztahuje na vyšetřování Olafu v samotném Europolu, týkající se podvodů, úplatkářství, praní peněz a další protiprávní činnosti poškozující finanční zájmy Evropského společenství.
 - Také z něho vyplývá, že pro toto vyšetřování platí nařízení (ES) č. 45/2001, což se týká i dohledu EIOÚ nad tím, jak Olaf využívá své pravomoci.
46. Toto ustanovení se však nevztahuje a nemělo by se vztahovat na vyšetřování protiprávní činnosti mimo Europol, na které by mohly údaje zpracované Eupolem dodatečně vrhnout nové světlo. Pro tyto případy by stačila ustanovení o výměně informací včetně osobních údajů, obsažená v čl. 22 odst. 3. EIOÚ doporučuje, aby se působnost článku 48 návrhu v tomto smyslu vyjasnila.

V. VYROVNAT EUROPOL S DALŠÍMI INSTITUCEMI EVROPSKÉ UNIE ZALOŽENÝMI PODLE SMLOUVY O ES**Zaměstnanci Europolu**

47. Zaměstnanci Europolu spadají do působnosti služebního řádu. V případě zpracování údajů týkajících se zaměstnanců Europolu by měla platit jak hmotná pravidla, tak pravidla o dohledu obsažená v nařízení 45/2001, a to z důvodů důslednosti a nediskriminace. Ve 12. bodu odůvodnění návrhu se uvádí použitelnost nařízení o zpracování osobních údajů, zejména pokud jde o osobní údaje týkající se zaměstnanců Europolu. Podle názoru EIOÚ nestačí, aby se tento pojem objasnil pouze v bodech odůvodnění. Body odůvodnění mají v aktech Společenství nezávazný charakter a neobsahují normativní ustanovení⁽³⁾. Aby bylo používání nařízení 45/2001 v plném rozsahu zajištěno, měl by se doplnit do znění samotného rozhodnutí – například do článku 38 – nový odstavec uvádějící, že pro zpracování osobních údajů týkajících se zaměstnanců Europolu se použije nařízení 45/2001.

⁽²⁾ Viz čl. 1 odst. 3 a čl. 4 odst. 2 nařízení.

⁽³⁾ Viz například interinstitucionální dohodu ze dne 22. prosince 1998 o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství (Úř. věst. C 73, 17.3.1999, s. 1), bod 10.

⁽¹⁾ Na základě článku 7 druhého protokolu k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 12.

Dohled nad zpracováním údajů ze strany Europolu

48. Cílem návrhu není zavést zásadní změnu do systému dohledu nad Europolem s hlavní úlohou pro společný kontrolní orgán. Podle navrhovaného právního rámce bude kontrolní orgán zřízen podle článku 33 návrhu. Některé změny ve statutu a činnosti Europolu však povedou k omezené úloze EIOÚ s výjimkou jeho úkolů týkajících se zaměstnanců Europolu. Z toho důvodu se v čl. 33 odst. 6 návrhu stanoví, že společný kontrolní orgán musí spolupracovat s EIOÚ i s dalšími orgány dohledu. Toto ustanovení je odrazem povinnosti EIOÚ spolupracovat se společným kontrolním orgánem podle čl. 46 písm. f) bodu ii) nařízení 45/2001. EIOÚ toto ustanovení vítá jako užitečný nástroj na podporu důsledného přístupu k dohledu k údajům při dohledu nad nimi v celé Evropské unii nezávisle na tom kterém pilíři.

49. Jak bylo již dříve řečeno, v současném návrhu se nepočítá s žádnou zásadní změnou v systému dohledu. V širších souvislostech by si však tento návrh zasloužil zásadnější zamýšlení nad budoucím systémem dohledu nad Europolem. Lze se zmínit o dvou konkrétních směrech. Za prvé se v člancích 44 až 47 nařízení (ES) č. 1987/2006 stanoví nová struktura dohledu nad SIS II. Za druhé německé předsednictví v souvislosti s rámcovým rozhodnutím Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech oznámilo, že uvažuje o nové struktuře dohledu nad evropskými informačními systémy podle třetího pilíře včetně Europolu.

50. Podle EIOÚ není toto stanovisko vhodnou příležitostí pro diskusi o základních změnách v systému dohledu. Systém dohledu nad SIS II je jako síťový systém zakotven v prvním pilíři a nebyl by vhodný pro Europol, který je orgánem zakotveným ve třetím pilíři, v němž mají orgány Společenství, zejména Komise a Soudní dvůr, omezené pravomoci. Při neexistenci bezpečnostních záruk podle třetího pilíře bude zvláštního systému dohledu nadále zapotřebí. Příkladem je například článek 31, který se týká odvolání ze strany jednotlivců. Navíc náměty na novou strukturu dohledu nad evropskými informačními systémy, oznámené německým předsednictvím, jsou dosud ve velmi raném stadiu. A konečně současný systém funguje dobře.

51. EIOÚ se tedy ve svých připomínkách zaměří na svou úlohu při výměně osobních údajů mezi Europolem a jinými institucemi na úrovni Evropské unie. Ustanovení týkající se této výměny tvoří v návrhu důležitý nový prvek. V čl. 22 odst. 1 se uvádí Frontex, Evropská centrální banka, EMCDDA⁽¹⁾ a rovněž Olaf. Všechny tyto orgány spadají pod dohled

EIOÚ. V čl. 22 odst. 2 se uvádí, že Europol může s těmito orgány uzavírat dohody o spolupráci, které mohou obsahovat výměnu osobních údajů. Pokud jde o Olaf, tato výměna může probíhat i bez dohod o spolupráci (čl. 22 odst. 3). V tomto ohledu je relevantní i článek 48 návrhu – pojednává se o něm v bodech 45 a 46.

52. Mělo by být zajištěno, aby ve vztahu k údajům předaným institucemi Společenství, mohl EIOÚ vykonávat pravomoci, které jsou mu svěřeny podle nařízení 45/2001. To je zvláště důležité v případech předávání osobních údajů, kdy je Europol považován za instituci Společenství ve smyslu článku 7 nařízení 45/2001, jak bylo navrženo dříve. Na základě toho je úzká spolupráce se společným kontrolním orgánem podle článku 33 ještě mnohem důležitější.

53. EIOÚ má ještě tato dvě další doporučení, týkající se práv subjektů údajů ve vztahu k těmto údajům:

— Článek 30 návrhu obsahuje právo subjektu údajů na opravu nebo výmaz nesprávných údajů, které se ho týkají. Čl. 30 odst. 2 stanoví povinnost členských států tyto údaje opravit či smazat, pokud byly předány Europolu přímo členskými státy. Podobného ustanovení je zapotřebí ohledně údajů předaných určitou institucí Společenství, nad níž vykonává dohled EIOÚ, aby bylo zajištěno, že Europol a tato instituce Společenství budou reagovat podobně.

— Čl. 32 odst. 2 pojednává o právu osoby na kontrolu zákonnosti zpracování v případech, kdy osobní údaje předal nebo má k nim přístup některý členský stát. Podobného ustanovení je zapotřebí ohledně údajů předaných institucí Společenství, nad níž vykonává dohled EIOÚ.

54. V souladu s výše uvedenými úvahami by měl EIOÚ úzce spolupracovat se společným kontrolním orgánem, při nejmenším až budou uzavřeny dohody o výměně údajů s institucemi Společenství. Je to jedna z hlavních oblastí, v níž se vzájemná povinnost spolupracovat stane skutečností.

Konzultování orgánů ochrany údajů

55. V čl. 10 odst. 3 se stanoví, že Rada přijme rozhodnutí, v němž určí podmínky pro zřízení některých systémů zpracování osobních údajů ze strany Europolu. EIOÚ doporučuje doplnit povinnost konzultovat EIOÚ a společný kontrolní orgán před tím, než bude takové rozhodnutí přijato.

(1) Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost.

56. Článek 22 pojednává o vztazích mezi Europolem a jinými institucemi a agenturami Společenství nebo Unie. Pracovní vztahy, o nichž se hovoří v tomto článku, mohou být upraveny dohodami o spolupráci a mohou se týkat výměny osobních údajů. Z toho důvodu by se při přijímání dohod podle článku 22 měl konzultovat EIOÚ i společný kontrolní orgán vzhledem k tomu, že pro ochranu osobních údajů zpracovávaných orgány a institucemi Společenství jsou tyto dohody důležité. EIOÚ doporučuje znění návrhu v tomto smyslu pozměnit.

57. V čl. 25 odst. 2 se uvádí, že Rada stanoví prováděcí pravidla upravující výměnu s dalšími institucemi a agenturami Společenství nebo unie. EIOÚ doporučuje, aby před přijetím těchto pravidel byl konzultován nejen společný kontrolní orgán, ale i EIOÚ v souladu s praxí podle práva Společenství, podle níž instituce Společenství konzultují EIOÚ podle čl. 28 odst. 1 nařízení 45/2001.

Inspektor ochrany údajů

58. EIOÚ vítá článek 27, který obsahuje ustanovení o inspektoru ochrany údajů (IOÚ), který má mimo jiné za úkol zajišťovat nezávislým způsobem zákonnost a dodržování ustanovení o zpracování osobních údajů. Na úrovni Společenství byla tato funkce úspěšně zavedena v orgánech a institucích Společenství na základě nařízení č. (ES) 45/2001. V rámci Eurovalu se funkce IOÚ rovněž plní, ale dosud bez odpovídajícího právního základu.

59. Pro úspěšné vykonávání funkce IOÚ je zásadní otázkou, aby byla jeho nezávislost účinně zaručena právním předpisem. Z toho důvodu obsahuje článek 24 nařízení (ES) č. 45/2001 několik ustanovení, která tento cíl zajišťují. IOÚ je jmenován na určitou dobu a lze ho odvolat pouze za zvláště výjimečných okolností. Dostane k dispozici potřebné zaměstnance a rozpočet. Při výkonu své funkce nesmí od nikoho přijímat pokyny.

60. Až na ustanovení o přijímání pokynů nejsou bohužel tato ustanovení do současného návrhu zařazena. Proto EIOÚ vřele doporučuje, aby byly doplněny bezpečnostní záruky týkající se nezávislosti IOÚ, například zvláštní záruky ohledně jmenování a odvolání IOÚ a ohledně jeho nezávislosti ve vztahu ke správní radě. K zajištění nezávislosti IOÚ jsou tato ustanovení nezbytná. Postavení IOÚ v Eurovalu by se navíc na základě těchto ustanovení vyrovnalo s postavením IOÚ v orgánech Společenství. EIOÚ nakonec zdůrazňuje, že čl. 27 odst. 5 návrhu naléhavě vyzývající správní radu Eurovalu, aby přijala prováděcí pravidla

o některých aspektech funkce IOÚ, není jako záruka nezávislosti IOÚ vhodný. Je třeba mít na zřeteli, že nezávislosti je zapotřebí především ve vztahu k vedení Eurovalu.

61. Existuje i další důvod proč harmonizovat ustanovení o IOÚ obsažené v rozhodnutí Rady se článkem 24 nařízení (ES) č. 45/2001. Jak je uvedeno v bodu 47, toto nařízení platí i pro osobní údaje zaměstnanců Eurovalu, což znamená, že pokud jde o tyto otázky, bude IOÚ spadat pod toto nařízení. IOÚ by měl být každopádně podle tohoto nařízení jmenován.

62. EIOÚ dále doporučuje používat i pro Euroval systémů předběžné kontroly stanovenému v článku 27 nařízení č. 45/2001 pro instituce Společenství. Systém předběžné kontroly se ukázal jako účinný nástroj a při ochraně údajů v orgánech a institucích Společenství hraje podstatnou úlohu.

63. Nakonec by bylo užitečné, kdyby se IOÚ Eurovalu zařadil do stávající sítě IOÚ v prvním pilíři, a to i mimo činnost IOÚ ve vztahu k zaměstnancům Eurovalu. To by zajistilo přístup k otázkám ochrany údajů, který by byl společný s přístupem institucí Společenství a byl zcela v souladu s cílem vyjádřeným v 16. bodu odůvodnění návrhu, kterým je spolupráce s evropskými institucemi a agenturami zajišťující odpovídající úroveň ochrany údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001. EIOÚ doporučuje doplnit do bodů odůvodnění návrhů větu, v níž se stanoví cíl tohoto společného přístupu. Mohla by znít takto: „Při plnění svých úkolů bude inspektor ochrany údajů spolupracovat s inspektory ochrany údajů jmenovanými podle právních předpisů Společenství.“

VI. ZÁVĚRY

64. I když EIOÚ chápe, že pro Euroval je zapotřebí nového pružnějšího právního základu, věnuje ve svém stanovisku zvláštní pozornost věcným změnám, platným právním předpisům o ochraně údajů a stále rostoucím podobnostem mezi Europolem a institucemi Společenství.

65. Pokud jde o věcné změny, EIOÚ doporučuje:

— Zařadit do znění rozhodnutí konkrétní podmínky a omezení, pokud jde o informace a zpravodajství od soukromých subjektů, mezi jinými za tím účelem, aby byla zajištěna přesnost těchto informací, protože se jedná o osobní údaje, které byly shromážděny pro obchodní účely a v komerčním prostředí.

- Zajistit, aby se zpracování osobních údajů, jejichž důležitost ještě nebyla posouzena, přísně omezovalo na účel posouzení jejich důležitosti. Tyto údaje by měly být uloženy v oddělených databázích do doby, než se zjistí jejich důležitost pro určitý úkol Europolu, a to nejdéle po dobu 6 měsíců.
 - Pokud jde o interoperabilitu s jinými systémy zpracování údajů mimo Europol, zavést přísné podmínky a bezpečnostní záruky až se propojení s jinou databází bude skutečně provádět.
 - Zařadit ochranná opatření, pokud jde o přístup k údajům o osobách, které se (ještě) nedopustily trestné činnosti. Ochranná opatření podle úmluvy o Europolu by neměla být oslabována.
 - Zajistit každoroční přezkum nutnosti nadále uchovávat osobní údaje týkající se jednotlivců a tento přezkum zdokumentovat.
 - Elektronický přístup a získávání údajů z jiných národních a mezinárodních informačních systémů by se měl povolovat pouze případ od případu a za přísných podmínek.
 - Pokud jde o právo na přístup, měl by se vypustit odkaz na vnitrostátní právní předpisy obsažený v čl. 29 odst. 3 a měl by se nahradit harmonizovanými pravidly o rozsahu, podstatě a postupu, a to nejlépe v rámcovém rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů nebo v případě potřeby v rozhodnutí Rady. Měl by se přeformulovat čl. 29 odst. 4 s tím, že zamítnutí přístupu by bylo dovoleno pouze „pokud je to nezbytné“. Konzultační mechanismus stanovený v čl. 29 odst. 5 by se měl vypustit.
66. Současné rozhodnutí Rady by se nemělo přijímat dříve, dokud Rada nepřijme rámeček pro ochranu údajů, zaručující odpovídající úroveň ochrany údajů v souladu se závěry EIOÚ obsaženými v jeho dvou stanoviscích ke komisnímu návrhu rámcového rozhodnutí Rady. Údaje založené na názorech by se měly odlišit od údajů vycházejících z faktů. Mělo by se stanovit rozlišení mezi údaji o jednotlivých kategoriích osob na základě jejich možného podílu na trestném činu.
- 67. EIOÚ navrhuje doplnit do článku 22 nový odstavec, který zní: „Předávají-li Europolu údaje orgány nebo instituce Společenství, považuje se Europol za instituci Společenství ve smyslu článku 7 nařízení č. 45/2001“.
 - 68. Článek 48 návrhu o vyšetřování ze strany Olafu by se neměl vztahovat na vyšetřování protiprávní činnosti mimo Europol, na které by mohly údaje zpracované Europlem dodatečně vrhnout nové světlo. EIOÚ doporučuje, aby se působnost článku 48 návrhu vyjasnila.
 - 69. Aby bylo používání nařízení 45/2001 v plném rozsahu zajištěno, měl by se doplnit do znění rozhodnutí nový odstavec s vyjádřením, že pro zpracování osobních údajů týkajících se zaměstnanců Europolu se použije nařízení 45/2001.
 - 70. Oblast působnosti dvou ustanovení o právech subjektů údajů (čl. 30 odst. 2 a čl. 32 odst. 2) by se měla rozšířit i na údaje předávané institucí Společenství, nad níž vykonává dohled EIOÚ, aby bylo zajištěno, že Europol a tato instituce Společenství budou reagovat podobně.
 - 71. Čl. 10 odst. 3, článek 22 a čl. 25 odst. 2 by měly obsahovat (přesnější) ustanovení o konzultování orgánů ochrany údajů.
 - 72. EIOÚ vřele doporučuje, aby byly doplněny bezpečnostní záruky týkající se nezávislosti IOÚ, například zvláštní záruky ohledně jmenování a odvolání IOÚ a ohledně jeho nezávislosti ve vztahu ke správní radě v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.
- V Bruselu dne 16. února 2007.
- Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů